

1000
10
ARRHA
DOTALIS GLORIÆ,

Qua

Illustrissimus & Reuerendissimus

PRINCEPS ac DOMINVS,

D. ANDREAS
TRZEBICKI,
EPISCOPVS CRACOVIENSIS,
DVX SEVERIÆ.

In primo ac felici suæ Cathedræ aditu,

Amplissimam suæ Metropoleos Dioecesim

Iure Sponsalitij pignoris

DITAVIT ORNAVITQVE,

Cælestium tabulis firmata sancitaque,

A Gratulante

SOCIETATIS IESV COLLEGIO
SENDOMIRIENSI,

Elogio ad Posteror

COMMENDATA.

Anno Instauratæ Salutis, M. DC. L. VIII. 3. Nonas Nov.

C R A C O V I Æ,

*In Officina Typographica, Ioannis Pauli Cezary, Illustrissimi ac
Reuerendissimi Episcopi Cracouien. Typographi.*

1718

Prosperæ Navigationis Auspicium: Vidisse

C Y G N V M.

Ælian: Var: Hist: L. I. C. 14.

Et SENDOMIRIIS ressonsat Montibus Echo,
Quam Sacka, CYGNE Æ Vocis Imago, facit.

Sit Vigil, & Latijs celebretur laudibus, Anser,
Qui Capitolini proditor hostis erat:
Pro Superùm Templis, Vigilantior Anser, Custos
Fungitur Excubijs. TRZEBICIANVS OLOR.

P-17-f-100
2°-438

JLLVSTRISIME
AC REVERENDISIME
PRINCEPS.

*Primum id Tuis in Laudibus beneficii genus, velut
presens certumq; prosperitatis omen capimus, quod
solenni illa Oratoribus trepidatione, Tua nos Celsi-
tudo absoluat, Sua, hoc est diuinæ proximæ potesta-
te. Neque enim veremur, ne aut styli humilitate of-
ficiamus virtutibus Tuis, humanū semel præteruectis fastigium; aut
non ex merito dignitatis Tuæ videamur loqui. Non utiq; nescij: Illu-
stria virorum acta, neque à scriptoris magnitudine grandiora fieri,
neq; à tenuitate Laudatoris capere detrimentum. Illud potius elaboran-
dum nobis, ne ita de Te dicamus scribamusq;, ut idem de alio dici scribiq;
possit. Singularis hic atq; eximius videri vis, ubi de Gloriæ Dotalis
cēsu aut reponendo aut augendo, trāsfigendū est. Toto virtutis ac for-
tunæ apparatu, Sponsæ aucturus æraria, maiorum in Te gentium sacras
animi collegisti dotes: Prandotæ pietatem, sanctimoniam Kadlub-
konis, Senatoriam Tylicij prudentiam, flexanimam Zadzicij Suadam,
acumen Lipscii, Lubienii facundiam, Ossolinii dexteritatem, agendi
vim, suadendi pondus; in multiplicem Sponsæ usum, aut si malit, in no-
bilem gemmæ sponsalitiæ cælaturam. Fruatur Pontificio tot bonorum
prouentu, Sionis æmula & Soror, Tuis muniēda excubiis, virtutum sti-
panda satellitio. Latâ securitate, his tutò brachiis inniti possit, qui-
bus nuper ciuiliū curarū incubuit regni pondus. Porrò altiùs descende-
re in gentilitias Tuorū origines non vacabat, festinātibus ad ea, in quo-
rum ipse gloriam laboraueris, Tuorum ipse decorum & auctor & actor.
Vix non otiosum est, primos magnorū fluminū recurrere ad fontes.
Hauriant ex turbido obsoletæ antiquitatis, quorum Nobilitas ob-
scuro seculorum in fundo est. Tuæ virtutis claritudo, meritorum emi-*

nentia, generis profapia, in summo atq; aperto posita, lucem alieno non accipiet à calamo, sat illustris de sua, Suorumque. At cur adstricto collectoq; scribendi genere, Tua in Elogio arctamus præconia? nimirum quòd & Tu rebus intentior, quàm verbis, inanem sermonis profluentiam procul arceas. Ciuili eloquentiæ pænè à puero innutritus, parem agendi dicendiq; facultatem in promptu habes, togatæ sapientiæ decora, felici in Te compendio collecta digestaq;. Admitte (quando & serenioris celi temperiem in Tuæ partem celebritatis aduocasti) comprecantium votis & affectibus circumfesse ò Princeps, non nouâ iam inaugurati Honoris Tui felicitate initiandas, Collegii Sendomiriensis Musas, tot vexatas infortunis, quot exiliis iactatas, eminens tamen & cominus Tuæ assurgentes Celsitudini: paratissimas etiam, agere in distans, Tuæ Amplitudinis vel ad mentem vel ad nutum. Aquâ & igni ante, interdici nobis feramus, quàm officio debitæ in Pontificem pietatis: quâ agimur ad stimulos obseruantia; immò trahimur, instar stipulæ, arcanâ potestatis vi, ad ipsam **A N D R E Æ** nominis energiam. Liceat per Te Pontificum facillime, accurrentem è vicino (ad usum communis letitiæ,) Spartam nostram, inter amplissimi Honoris Tui umbras comites censeari conscribiq;.

Tuæ Illustrissimæ & Reuerendis: Celsitudinis
obseruantissimum

Collegium Sendomiriense
Societatis **I E S V.**

I.
VIRTUTIBVS TRZEBICIANIS,

*Data à Summis terrarum Principibus illustria testimonia,
ad dotalem Sponsæ gloriam pertinere.*

Haecenus, Orbitatis tuæ insignia gestaueris
FILIA PRINCIPIS Ô CRACOVIA:

Erepto nuper desolata seu Pastore seu Sponso,
Accessu alteriûs, iacturam reparas vtriusque.

Qualem animo fingebas, formabasque, habes:

VIRVM SVI NOMINIS, TVI OMINIS

Tua Tibi cælitùs attraxere suspiria:

* ANDREAM TRZEBICKI

Robustam vel ab ipsa nomenclatione Virtutem! * Andreas,
virilem
Græcè
sonat.

Natione Polonam,

Institutione Romanam,

Stirpe Nobilem: Factis præstantem,

Meritis eximiam, eminentem Honoribus,

Regis & Dei Suffragio bis felicem,

FERDINANDI III. Elogio sublimem,

Apostolicis ALEXANDRI VII. * Literis dilaudatam. * Datis ad
finem an
ni præ-
teriti,

Pluribus auctori nominibus non eget Virtus,

Quæ à Suprema tot Maiestatum Auctoritate
Diuinâ, Pontificiâ, Imperatoriâ, Regiâ,

* Testimonium oraculo par accepit.

Quantum est ad Gloriæ satietatem,

A tuba Latij atque Imperij præconium retulisse?

Summos capitum apices

TRZEBICIANIS vt annuerent laudibus, inclinasse.

Augusto tantorum in ore Testium

Omne Famæ pretium, fidesque constabit.

Porro

Dotis auctorem si imperas?

Hereditarijs adnumero è Sponsi Bonis:

B

RE

Oportet au-
tem Episco-
pum & testi-
monium ha-
bere ab ijs
qui foris
sunt. I.
Tim. 3.

RELIGIONEM

Suis Maioribus coæuam,
Suis moribus collactaneam,
Vultu & cultu Vaticanæ germanam,
Cælo Cælitibusque vectigalem ex asse.

IUSTITIAM:

Districto Veritatis patrocínio militantem,
Terrore succinctam, non armatam supercilio.
In Causarum Cognitionibus lynceam,
Seu affideat iudicio seu præsideat, ubique mediam partium
Sed largitionibus inaccessam, muneribus intactam;
Ita miseros admittentem, vt felices dimittat:

Metu, Spe, Cupiditate Superiorem

Quia nec alienæ egentem fortunæ, nec tenacem suæ.

In † Areopagi Curia educatam dices

Nisi quòd excluso lumine, in sententiam non feratur,

ARA SUPPLICI, REO SCOPVLVS.

† Athenien-
sum iudi-
cia intene-
bris exer-
cebantur.

FORTITVDINEM

Sui ante quàm aliorum victricem:

Adversorum tolerantiam duratam,
Secundorum prosperitate incorruptam,
In turbido Serenam,
In tempestate constantem sibi:
Seueram in loco,

Mitem Ouibus, infestam Mercenarijs, metuendam lupis;

Pollicentem maxima, maiora præstantem

Re & Vocabulo *VIRILEM.*

TEMPERANTIAM

Frugalitatis parentem, abstinentiæ magistram,

Ignotum plerisque aut inuisum bonum,

Familiarem sibi cum fecisset priuatus,

Eam deinceps nec in aulæ publico (an lubrico) manu misit ;

Ratus: moderari ceteris nec nosse, nec posse eos,

Qui suo temperare genio nequeant, nesciantue.

Vltro

Vltro citroque sustinuit
Iisdem circumscribi se legibus parsimonix,
Quam patritia consimilium Virtutum Nomina
Prandotæ, Kadsubkones, Zoroaldi, * Szczepanouij, * S. Stan. Episc.
& martyr.

Vitæ Sociam, Viæ Comitem,
Menſæ conuiuam adhibere conſueſſent.

I D E M

Indomabili mortalium malo, linguæ
Frenum liberæ neceſſitatis iniecturus ad menſas,
Salubre, ex ſilentio indicto remedium præſcripſit.
Optimum iudicans Oſonatore, Diuinorum famem,
Bellaria Attica: Aſiaticis præhabenda:
Nobile palati irritamentum
E ſacræ condimento eruditionis acuendum eſſe.
Frigere epulas, niſi edulio mentium temperentur.
Raræ Hoſpitalitatis repetitum ex antiquo inuentum eſt:
Abſque Latinis & Græcis Patribus non cænare.

P R V D E N T I A M

Virtutum Antitiſtam, aut ſi malis prodromam,
Rebus præſentem, euentorum varietate multiplicem,
Conſiliorum prouentu feracem,
Ad Reipublicæ commoda erectam, vbiq̄ circumtulit.

Ætatem & faſtos ſi requiras?

Maturam annis, annalibus eruditam,
Uſu terſam, experienciâ limatiſſimam,
Futuri prouidam, præſentibus instantem,
Alienis ex diuturno præcautam infortunijs.

Eandem

Iuris mediæ Limitaneam cuſtodem & arbitram,

Ilicò promptam accedere & intercedere
Si quo Virtutes, Vitiorum conſinio læderentur.

Z E L V M

Diuinorum ſtudio calentem, callentemq̄ ſcientias;
Immunitatis Eccleſiaſticae vindicijs irremiſſè intentum:
DEI Honorem, Honoribus alentem ſuis, propagantem cultu

Vidit Polonia, audiuit Roma, Romæ Arbiter approbavit;
Diuinis Regijsque placitis, vltro sua adiiciens,
Iussam ascendere superius Virtutem, oraculo promouit suo.

Gauisus intimè

Ad altiora eum, Sacrorum gubernacula transferri
Qui se vltra Humana omnia altiùs extulisset,
Nec ambitu nec voto dignatus opes
Quæ ditiorem vtcunq̃ue, meliorem reddere neminem possint,
Eas in primis sui iuris facere satagens,
In quas vt fatorum arbitrio, sic hominum iniuriæ liceat nihil.

VIGILANTIAM:

Legum patriæ & Sigilli Custodiâ commendantissimam
A Regis aula, ad Dei caulam transferens,
Mitioribus dominici gregis commutauit Excubijs.
Experrecti vigoris acer & vigil animus
Stationem duntaxat, non curas mutauit insomnes.
Instruat cæca antiquitas, centum oculis Argi caput,
Argis & Argonautis Vigilantior Sponsæ Custos,
Eiusdem vel munimentis præsidet, vel prospicit ornamentis.

Exinde iam

Secura suæ indormiat quieti Cracouia,
Hinc à Ducis ferro: hinc Pastoris à telo communita.

AVCTORITATEM:

Non illam leuioris Mineruæ è stipendijs conflatam,
Sed ex genere, doctrinâ, Sanctimoniâ, Triariam!
Illud à Maioribus paratum, hæ laboribus partæ
Virtutibus Infulatum, non scientiâ elatum
Orbi & Vrbi Cracouix dedere Pontificem.
Exeste, imaginariâ sciendi opinione tumentes animæ,
Vulgo & vobis illudite ridiculâ imposturâ,
Copiosè inopes; splendidi idiotæ.

PRINCEPS NOSTER

Ad modestiæ æquabilis tenorem contemperatus,
In alta Sapientiæ possessione, altum non sapit.
Eò generosiùs contemptu transmittens gloriam,
Quòd spreta in tempore, redire solet cumulator.

Singularis

Singularis artificij negotium est:

Fastum calcare posse nullo fastu.

D V X E T P R Æ S V L

Vtriusque Potestatis gladio pollens potensque,
Pro Religione alterum, alterum contra Rebellionem stricturus
Ream contumaciæ Hæresim, anteterruit quàm classicum caneret.

Paueant pestilentes Cathedræ

Suâ iam Cathedrâ confidentem.

MVNIFICENTIAM

Ita profusam in Homines, vt auara non esset in Deum.
Vnum id se habere profitentem, quod effudisset in egentes.

Prodigam nihilominus caue dixeris,

Quia dare beneficia, non proijcere ex vsu habet.

Multis profuit ad gratiæ commendationem

Ex destinato Liberales fuisse.

Exclusa hinc: *Subita largitionis comes, pænitentia;*

Vbi Dei æmulam manum, regit consilium, voluntas agit:

Facultatis est; vt dare possis, vt velis, beneuolentiæ.

Dati haud pænitet authorem, cui Dedisse in lucro est.

Hominem excessit, quisquis remunerandi non exspectat Vices:

Preces anteuertere, &, nec poscentibus offerre,

DIVINVM EST, TRZEBICIANVM EST.

II.

Ecclesiasticæ Disciplinæ per studiosus auctor exactorque.

Vitam Principis perpetuam esse morum censuram.

Veritatis non Plinij Vocem fuisse

Verioribus nostri Antistitis edocemur experimentis.

Dum

Veteris in Clero Disciplinæ per diligens Exactor
Quidquid monuit docuitque, suis comprobauit Exemplis.

Submouere Aris illos, alios admouere aris impiger

Primo admodum æternæ Mentis cauit edicto:

Ne quid à suis ageretur, Deo Sacerdote non dignum.

Oculatæ Diuinitatis Pupillam se meminissent

Tantâ Obseruantiz teneritudine confouendam,

Quantam præsentissimi Numinis censoria mercatur Maiestas.

Arcendos iure Altaribus, qui Mentem integram Altaribus non inferrent,

Benè sapienterque, *in Sættatoribus* * Nazarei Nazarenus
* vocabitur,
Matt. 2°

Florem Virtutis potius quàm comam nutrir cupiens,

Pectinem & Speculum Cinnamato Othoni Vide Suetonio, hic

Vnguentatos Milites Cæsari remisit.

Bella Domini ardore gerenda non nitore,

Absalonium esse: *De singulis in iudicium capillis venire*: 2. Reg. 14.

Cæsariem, venali pondere sub hastam dare

Triste feralis heu! suspendij instrumentum,

Quid multa?

Verficolorem nec in habitu fucum tolerans,

Indiscriminatam Sponsæ & Sponsi elegantiam,

Ad Sexûs ac Decori leges finesque discreturus

Sinceris omnia congruisque virtutum disparavit notis.

Et (quæ altiores gratulandi causæ)

Absterfo Gothicæ Hostilitatis fascino,

Restitutâ Sacrorum Libertate,

Repositis in gradum Sacerdotijs,

Deplumatis fugatisuè Dei mensas fædantibus Harpijs,

Suam Delubris Venerationem, Basilicis Maiestatem,

Nitorem Aris: Splendorem Sacrarijs,

Odeis Psalmodiam: Curionibus Vigilantiam

Aut reduxit Veterem, aut induxit nouam.

D E M V M

Literis pretium: Literatis fauorem,

Fidam Quilibet tutelam: promptum Quibus patrociniûm

Spondit præstititque.

Dignus, ex veteri Scriptoris Voto: Plinij Iunioris

Vt semper obliget, semperque obligetur,

Qui Summos pariter obligauit ac imos.

III.

*Cracouie de Vniuersa Philosophia disputat, præsentè Nuntio Aposto-
lico, Honorato ViceComite, in Regali Collegio Cracou: Societatis Iesu.*

* Non cuiilibet sanè contingat venire Corinthum. * Vetus
adagiû.

ANDRÆ TRZEBICKI, sciendi cupiditate succincto

Expe-

Expedita omnis ad Sapientiæ limina peregrinatio.

Scitum est:

Generosis conatibus, Difficultatum obijces, audendi irritamenta esse.

Nullius non appetens disciplinæ, nullius non capax
Omnibus in se cum fecisset locum, Vniuersitas quædam videri poterat,
Vel docentibus, vel discentibus documento:

Magnis ad summa passibus, emicanti animo
Nullam scientiæ arcem inuiam, nullam porticum satis clausam.

Eam ob rem,

Humanioris literaturæ mansuetudinem, seuerioris Mineræ succo tincturus,

(Quum Apollinem & Musas lautè comiterq; tractâset)

Ex discipulo, amicus Tullio, cæpit colere Aristotelem;

Cuius Auditorem se tantò libentiùs professus est

Quantò flagrantiore Veri studio caleret :

Ita isti adhærens, vt illum non dimitteret è sinu,

Eo vtrinque beneficij nomine obstrictus

Quòd Orationem ille, hic ~~O~~rationem excolens,

Vterque Hominem se vel perficeret vel limaret:

Aristoteli debuit, vt sapienter diceret, vt copiosè, Ciceronis

Cum tamen Logicorum extra leges ac normas, nec dixisset, nec vixisset.

V B I

Latentes Dialecticæ Scyllas impunè, quia solerter euitans,

(Inter spinosa Logicæ dumeta hæsitantibus alijs)

Floridam amœnioris Naturæ insulam præteruectus

Portum tenuit, celeusma cecinit, secundo per aduersa cursu.

Nempe

Et turbines tempestatesque commendant serenitatem,

Et Prætoriam Petri Nauem attollunt dum bacchantur fluctus.

Dulce & decorum est

Per discrimina ac tumultus, ad regiam Palladis contendisse.

Sub Palmario Peripathetici agminis Duce

Stipendiarius tuendæ Veritatis Miles,

Signa æmulam contra moturus ignorantiam

Belli neruum ab ingenio deprompsit suo,

Ne extraneo annonæ apparatu egeret.

F E L I X

Cui Certanti vincentiq; spectator idem gratulatorq;
V. R. BANI VIII. à Latere Nuntius obuennisset:

Quo seu Prænuntio, seu Auspice

Ad Romanam deinceps prolufurus Theologiam,

Eâ potiundi, certiffimum accepit omen.

Profectò

Honoraria ad literariæ gloriæ accessionem appendix est:

Vicariam V. R. BANI Maieftatem Potestatemq;e

Suis præfentem & Præfidentem circulis habuiffe,

Philofophici triumphi comitem in ViceComite fuiiffe naftum!

Et verò opportunè

Per augusta SIGISMVNDIANI Athenæi atria

Ad Palatium Reginæ Sapientiæ euafurus,

Regium Societatis IESV Collegium Cracouiense prælegit.

Hic Athenas, hic Mineruam reperiens

Ne aut Democriti in puteo mersam veritatem rimari,

Aut in Platonis luro latentem quærere, neceffum haberet.

E R G O

De summa Philofophiæ decretorio acturus Marte,

Hic publicæ concertationis præliarem dixit diem,

Securus Laureæ, quam fuis ante sudoribus alluiffet.

Iam tum: oppugnatis propugnatisq;e vniuerfè Affertionibus

Quantus deinceps veritatis Affertor futurus fuiiffet, palam fecit.

Assurgite, Fasces Honorum capeffenti,

Quotquot olim Philofophantis ingenio applaufiffis.

IV.

*Exteras Nationes peragrat. Romæ operam Theologiæ, qua-
driennij fpatio nauat, fub magni nominis Doctore, Ioanne
de Lugo è Soc. Iefu, Cardinali S. R. E.*

Vellem præftò effent

Paterni Materniq;e nominis decoctores;

Domi inutiles, foris inglorij, militiæ turbulentij;

In qui-

In quibus primam & mediam Ætatem
Inter abrupta licentiæ amissam, frustra quæras,
Ultimam dedecori suo imposituris manum
Vt depontanam vitiorum senectam in præceps agant.

A N D R E A S T R Z E B I C K I

Inter Optimos educatus ad optima
Adultam Virtutem antequam polliceretur exhibuit.

Primum floridæ Ætatis ver
Apricis Italiæ solibus citò decoctum
Festinatæ probitatis celerato maturavit autumnò.
Fuisset alibi prodigio, morum hæc vindemia præcox,
Nisi in felicioris ingenij nobilem plantam
Soli & Solis Latini benignitas incidisset.
Ferax & patiens bonorum omnium Nouale
Romanæ farculo debebatur culturæ.

Flecti fingiq; facilis animus
Disciplinas aptus ad omnes, propensus ad singulas,
Sublimitatem ingenij, celebritate Urbis commendauit,
Vbi de suis quoq; benè mereri visus Maioribus
Quòd eorum imaginibus, optimo in lumine collocatis
Nobilem Auorum gloriam geminaret in sua.

Romano. G R E G O R I A N Æ Munificentia in Collegio
(Homine maior in Diuina consurgens)

Supremæ Scientiarum perstudiosus Cultor,

Par capacitati suæ auditorium

Parem loco & facultati Magistrum sortitus est,
I O A N N E M de L V G O Societatis I E S V
Pullati tunc Ordinis, nunc Purpurati Senatûs eruditum decus:

I N Q V O

Rediuuium Angelici Doctoris ingenium

Peracutam Augustini subtilitatem,

Reconditum Aristotelis acumen,

R O M A suspexit, recognouit O R B I S.

Multum interest quibus ad Sapientiam Ducibus vtâre:

Felix Platone Aristoteles, Aristotele Alexander.

Ingens Eminentissimi Doctoris gloria
Discipulus ex Emerito Infulatus!

Hoc insuper titulo Præceptori contiguus,
Quòd Vaticanæ ille Curix, hic Polonæ Senator
Finitimi splendoris luce sese accedant, accedantque:
Miratus attamen vterque est, se vsque ad Purpuram profecisse
Suorum erubuit meritorum aspectu.

VRBANI VIII. Imperio alter

Alter IOANNIS CASIMIRI suffragio,
Cardinalitias ille, hic Pastoritias Antistitis euocatus ad curas-

Illustre Scholastici Operis coronamentum: ★
Theologicâ à se donatos vel rude vel ★ Laureâ
Theologico Magisterij numerare in censu.

Alludit ad H.
Iultriss, ac Re-
uerend. prin-
cipé Casimir
Czartoryski
Episc. Kuliau.
sacra Doctor.
laurea Romæ
donatâ eodem
Professore.

In Vrbe Orbis compendio

Omnium ingenia collegit in suo,
Tam prosperâ bonarum artium complexione,
Ut ambiguum fecerit

Doctiorne ab Vrbe, an Sanctior rediisset.

Viderint Patriæ ac morum extorres:

An hoc demum sit: Saluis integrisq; suis omnibus
Integrum lustrandis gentium ritibus impendisse ★ Lustrum.

V.

★ Lustrum 5.
annos notat.

Summorum Pontificum honorificis de se iudiciis
& beneficiis exornatur.

ANDREAS TRZEBICKI

Primæ felicitatis telam Romano exorsurus à capite,

VRBANO VIII. P. O. M.

Ab excellentia magnæ indolis probè cognitus
Eiusdem probari iudicio, beneficio ornari emeruit.

Nimirum

Bona Progenies latere, nec si velit, potest. ★ Leu. Dec. 1.

In Petitione sacri muneris

Vel idcirco suis antelatus Competitoribus est

Quòd se illorum nemini prætulisset.

Inde

Inde maximè idoneus gratiæ

Vnde minimè importunus.

Efficacissimum suadendi instrumentum est

Tacita perorantis verecundiæ eloquentia.

Palmas metit, cum manum non moueat,

Vincit citra conflictum: triumphat ante pugnam!

*Sylla felicif-
simus Roma-
norū putatus*

Quotam Syllanæ prosperitatis portionem reris

Sacrum è SV Æ SANCTITATIS manibus cepisse Honorarium?

Est aliquid: in Vrbe Urbium iudice

ORBIS ARBITRO PLACVISSE VRBANO!

Primâ hâc Apostolicæ largitionis indulgentiâ

Ploensis Cathedræ renuntiatus Romæ SCHOLASTICVS,

Consentaneum Scholasticæ tunc Auditor Theologiæ præmium tulit.

Initiatæ Felicitatis erat:

In amplissimi Sacerdotij primo aditu

Altioris prærogatiuæ luculentum accepisse pignus.

VSQVE A DEO

Romanâ (hoc est optimâ) fide agentibus

Cuncta, ad Bonæ Spei proficiunt euenta!

SVB INNOCENTIO X.

Maiores Honorum Aris promissus, arrham tulit.

ALEXANDRO VII.

In Premisliensis Pontificij Cathedram

★ *Suo Oloræ*

Bonâ Faustâque Alite auspiciò illatus est.

Diceres: prima hîc illi infulatæ dignitatis celebrata æncania

Vbi & suas pariter dedicauit virtutes.

A Premisliana Cracouiensem translatus ad Sedem

Minores infulas, maioribus extendit intenditque curis.

GNARVS apprimè

Sola hæc ambientium decora esse studia

Primas laborum Cathedras ante alios occupare:

Nobile est in Virtutum regno, de excellentia certamen.

Efferunt plerumq; sese in arduis magna mentes.

Vauellanæ Arcis in fastigio spectanda Virtus

Quidni Admiratores iuxta ac imitatores habeat?

Quanquam ea est TRZEBICIANÆ Probitatis indoles

Vt vel sine scena & spectatore, suam non frigide personam agat.

In Sacrario Divinae Mentis omnia reponenti * Corn. Tacit.
L. 2. Annal.

* CONSCIENTIA FACTIS ATIS EST.

VI.

*Romæ nonnullis S. R. E. Cardinalibus percarus, habitusque
perhonorificè.*

ANDREAS TRZEBICKI
A Generis & Urbis claritudine illustris,
Romæ, (*hoc est in publico orbis Hospitio*)

Ignotus latere quia non poterat

In lucem Vaticanæ Purpuræ familiarius incurrit.

FRANCISCO BARBERINO: GVIDONI BENTIVOLO

S. R. E. CARDINALIBVS carus vnicè cultusque,

Reciproco vtriusque amoris, venerationem opposuit:

Lætus certusque,

In his duobus, geminum suæ laudis cardinem verti.

Natæ factæque ciuilitè

Ad omnem leporis Urbanitatem Barberinæ Apes,

Morum, in nobili aduena, suauitatem odorata

Vsu intimæ consuetudinis, magno Hospiti, adhæsere;

Lectissimo Sarmaticæ Nobilitatis in flore

Genuinum Poloni Candoris regustantes succum.

512 Infixo iam tum altioris memoriæ aculeo,

Durato olim in acumine literarum & sensu

Adeò dedicatè Violentum & acre est Amoris ingentum!

Grande * *L'atilaui Honoris Vadimonium*: * Senatorijs

VRBANI Nepotem (fauente iam Patruo) obstringere & obstringi.

Quo simul tempore

(Ne quis Oratoriæ insinuationi locus foret)

Apertâ congressione, in BENTIVOLO illapsus est beneuolentiam,

Non magis in animorum tabulas

Quàm in testes alticesque amicitiaë syngraphas

Relatam fideliter, persanctè custoditam.

Romanis ad exemplum

Polono.

Polonorum animos & calamos, vel inter Septentrionis algores
Ad officia fouendæ Humanitatis non frigere.

VII.

*Illustrium Virorum acta quædam & scripta prælo subie-
cta, ab obliuionis iniuria vindicat; nonnullis
Romæ impressis.*

Optimi cuiusq; æmulator laudatorq;
ANDREAS TRZEBICKI

Alienis facundum se in laudibus, elinguem in suis fecit.

Lucris domesticæ gloriæ appositurus

Quidquid Polono foris nomini accessisset.

Hinc: Illustrium suæ Patriæ Virorum scriptis

Lucem publicam, in luce gentium & mentium quæsiuit,

Vitam Operi posthumam, Romano expressurus è prælo.

STANISLAVM LVBIENSKI

Quem eleganter verbis expresserat, expressit & factis.

Vindicati ab obliuione, Antistites PLOCIÆ

Quantum LVBIENO ob impensam operam,

Tantundem LVBIENIVS TRZEBICII calamo debeat necesse est.

Consultum reor diuinitus, integerrimi Scriptoris Modestæ,

Tuo ne careret Elogio Defunctus

Per quem, vt defuncti viuerent Præcessores, stetisset.

Rectè o PRÆSVL

Suo felicem calamo LVBIENIVM, feliciorem reddisti Tuos;

Inde Stylum vibrare aggressus

Vbi scribere & viuere, Nestor suæ Patriæ desijisset.

Multùm profuit ad famæ immortalitatem,

Pares rebus gestis inuenisse præcones:

Lysippi an Mironis calo sculparis, refert plurimum.

Nullâ styli humilitate iacere

Nullâ attolli sublimitate desiderat,

Quisquis Vocalissimi OLORIS, Tui elatus est pennâ.

Sic vno eodemq; laboris viatico

Hinc Senatoriis Viri Virtutibus & Factis,

Hinc Fastis Pſociæ Cathedralibus Consultum iuisti.
Meriturus ipse gratam posteritatis memoriam
Qui sic in alienæ perennitatis gloriam laboraueris.

VIII.

Extraordinarius ad Comitata Imperij Ratisbonensia Legatus ad Ferdinandum III. Imperatorem Romanorum.

Nec speciosius aliud, nec operosius
Principum Oratoribus contingit munus & onus,
Quàm impositam sibi Regis & Regni Personam
Scitè vtramque ex vtriusque dignitate gerere.

Theatrum hoc, nisi sis Roscius, ne attingito.

Mouere sese extra Dedecori numeros, hic non datur.

Humanâ maioris industriæ, artem duxerim,
Tractare Maiestatum causas, citra præiudicium Maiestatis,

Delicata vel priuati Honoris possessio est

Quâ se nemo non ægrè depelli finit.

A magnis legationibus, pares in vtramque partem exitus expectandi,

Oram Regalis paludamenti præscidit,

Quisquis infra Principem aut solium perorauit.

A T E N I M

Fuerit aliis plena discriminis atque aleæ

Omnis pro Maiestate Peroratio.

ANDREÆ TRZEBICKI

(Hoc est palmaris Eloquentiæ Veterano)

Imperiale Comitium, victoriæ ac triumpho est campus.

Parum illi Senatorias Principum Imp: aures explēsse,

Nisi in animos quoque exerceat imperium.

In Sapientissimo Electorum confessu

Electè Sapienterque dicere, aut illius est, aut nullius.

Non ita rarò Dominantium Curias adiit audijtq; TRZEBICKI

Vt adhuc publicæ Maiestatis non calleret stylum.

Contumeliam aut pudorem purpuræ is non allinit,

Qui ex ore sui Principis, Suadæ Spiritum & colorem ducit.

Ex rerum personarumque pretio loqui & agere solenne habet.

Securum Te Tuæ auctoritatis IOANNES CASIMIRE:
De qua in Regij tractatione nominis, detritum sit nihil.

Tuâ & Reipublicæ animatus mente,

Eandem ex integro Legatus, in euentu præstabit.

Macte his meritis A N D R E A,

Nusquam magnificentius Viri titulos exæquasti!

Magno temporis & fortunarum impendio

Maiore Poloni Nominis compendio

Grauiissimæ Legationi pondus adiecisti de Tuo:

Par prosperitatis contentio est,

Magnæ domicilium Gloriæ Ratisbonam

Ijsdem, quibus ante Ossolinus, gloriæ passibus attigisse,

Nec minori magnitudine implêsse.

Exinde sibi suos Italia Tullios, suos Græcia Nestores habeat.

Nidum ciuilis eloquentiæ tot à sæculis TRZEBICII,

GENTILITIO suæ Domûs posuere in CYGNO;

Rarum id Ratisbonensis Curix Augustali contigit:

Diuino in Homine vocem audisse Cygneam!

Q V I N

Et suæ, in Imperio fortunæ, nostrum haud pænuit Oratorem,

Qui Imperaturo Cæsaris Filio, cum dedisset suffragium,

Ibidem & ipse, Ferdinandi ac Principum iudicio:

CONSUMMATISSIMI SENATORIS calculum non ex vano accepit.

Sic dum præuia Ossolinij vestigia foris premit, sua imprimit.

O S S O L I N I Æ O L I M

Nunc TRZEBICIÆ dexteritatis cæpit esse:

Extra Patriæ limina positum, intra Patriæ decora stare posse.

Ita suis vbiq; se finibus coercent castigatæ mentes.

Commonendis Principum Oratoribus:

Perinde ac Bellorum, Legationum rationes momentis constare.

VII.

Sub illustri ac Principali magnorum in Regno Senatorum disciplina, præparamentum ad maiores & publicas Reipub.

curas præmittit.

Nulli non sufficiens muneri oneriq;

Magnus à se & à genere ANDREAS TRZEBICKI:

Alias ex alijs irrequieti laboris Prouincias

Subire humeris, obire animis, acer alacerq;

Ingenitam sibi Nobilitatem, vel in cotem vel in calcar vertit.

Quanquam ★ Theopompo hic Noster similior quam ★ Ephoro

Vltro in optima procurrens, agi stimulis non potuit.

Ab Vrbe reducem, feriari patria cum non sineret

Tribunalatiae Potestatis deputata excepere subsellia.

† Demosthenis
Discipuli Fre-
no ille hic cal-
carib? indigebat

Bono Diuini Humaniq; iuris, putatus lectusq; Iudex

Afsitricem decretoriae Curuli Aequitatem praestò habuit.

Admirationem sui, venerationi immiscens,

Illam ex proximo acuit, hanc, etiam è longinquo intendit.

Quo deinde

Sacrae Themidis a limine, inoffensum pedem efferens

Maiorum operum Praeliminalia (vt vocant) praemissurus

★ *Primi Principis Primatè in Curia* ★

Curialium Regni Curarum illustre rudimentum posuit:

Matthiae Lu-
bienski,

Cùm Antea

Ad ciuilem Sapientiam permagno sanè Institute

Stanislao LVBIENIO Senatorū Grauiissimo vsus fuisset;

Ne plus cognati sanguinis quam Glorìae ex illo deriuaret.

Benè habuit Virum Patriae amantissimum:

Formari apud se Ciuem patriae futurum,

Ingens aliquando rebus fessis momentum!

Sua tunc oraculo fides constitit

Quum nobili Alumno, vota Eruditoris praecurrente,

Citò Senatoriae ad metas Prudentiae constitisset.

Expectantium desideria factis excedens, diuinantium omina rebus implens,

Tunc si aliam, praefestino bonae indolis prouentu,

Spei magnitudinem in herba virentem,

In calamo primùm, mox in culmo exhibuit.

Maioris Cancellariae Moderator

Iam tum in animo, in iudicjs Magni Ossolinij

Absolutissimum Senatorem egit, cùm adhuc non ageret.

Eò carior quò similior Ossolinio,

Suas in eo Virtututes, ex propinquo agnoscenti,

Ex aperto amanti, ex abdito altiùs reuerenti.
Et adhuc videlicet : *Omnis Arcani capacissimum*
Ad Secretioris Regiæ adyta non admittèret?

Aut non immitteret in curas Cubiculi intimas,
Ingeniorum geniorumq; scientissimus IOANN: CASIMIRVS?
Signatoriam fidis manibus negaret gemmam?
Quâ TRZEBICIANI Obsequij consignaret fidem.

VIII.

Sub interregnum (ab obitu Vladislai) omnium quotquot fuere funestissimum, Cancellarij munus, in comparabili prudentiæ, ac virtutum laude administrat, ad aulam Primatis regni Matthiæ Lubienski.

Præferant cæteri ambitiosa ad iactantiam
Re, & virtute inania nominum ostentacula:

ANDREAS TRZEBICKI

Vim sui nominis, in ethymo vocabuli agniturus
Quò *Virum* se experiretur fortuna, cum irata luctatus est!
Sub triste ac turbulentum à Vladislai occasu Interregnum,
Naufragante, (*suo suorumque in sanguine*) Patriâ
Ultimam Bonæ Spei tabulam, in Religionis anchorâ prehensam,

Constanter tenuit inter fluctus!

Lætum redituræ malaciæ omen

Vel suo à prænomine, vel à * Signo Tutelari deducens! * S. Andreae
infigne
Cruz.

Sæuiantis palam Fortunæ, summâ positus in lance,

Vires quid ferre possint, Aduersorum explorauit in libra.

Nempe Durioris experimenti Tirocinium præmittere par erat

* Cælo IAGIELLONIO successurum, Atlantem. * Aula
Sigif.
mundi 3. sic
appellata,

Acies militem, Tempestas Nauarchum, aduersa Virum probant.

Vniuersale vt est bonum Virtus

Vnus tum omnibus Patriæ votis fatisque suffecit.

Rempublicam : *Ægram remediis confirmare,*

Inclinatam fulcire consilio: ruentem sistere calamo,

Scribendarum agendarumue rerum ordine animare,

Supra Hominem, non supra virtutem Andreae est!

F

Chari-

Charitatis erat: Patriæ Sortem in suæ consortium admittere,
Constantiæ: occurrentibus occurrere & succurrere infortunis,
Fortitudinis: Clauum in turbido tenere fulminante celo,
Inexhaustæ Capacitatis: Difficillimis Legationibus ex facili respondere,
Immensam negotiorum molem suis circumagere momentis

ANDREÆ VIRTUTIS ERAT.

Fama ad posteros iturâ :

Ne & Nomine **ANDREAM TRZEBICKI**
IN PRINCIPE AVLA PRIMATIS
Fidei & Curarum tenuisse primas.

IX.

*Pro-Cancellarius Regni, difficillimis bellorum temporibus, impensâ
gloriosè, ac utiliter operâ, quinq; annorum spatio*

Sigillum tractat.

Malarum Artium incapax **ANDREAS TRZEBICKI,**

Simulandi quilibet ac dissimulandi Tiberianas artes,

Ipsò vitæ integerrimæ refutauit Candore.

Verficoloribus aulæ corniculis quid cum Cygno?

Non eget transmarino coloris fuco

Natiua **TRZEBICIAE VIRTUTIS** tinctura.

Cereæ in bonum Facilitas

Cum omnes Honesti formas celerrimè acciperet,

Nullam adeo non ætatem suis distinxit ceris.

Bullam: *Puerili Innocentiâ;*

Prætextam: *Contextu virtutum operumq;*

Togam virilem: Curis accinctam: Succinctam Eloquentiâ,

Ingenio collectam: euolutam **Consilio,**

Largè Pauperum explicatam in sinus,

Regum obsequijs Ciuium officijs, Patriæ vsibus, idoneam

Senatoriâ commutauit Togâ.

Ex comitio Maiorum mentium: *Primis Reipub: Honoribus vel eò dignus*

Quòd Accisæ remedium Fortuna Regni, solerter inuenisset.

Sacrociuilis curiæ Theatris omnibus

Quinquennio explorata laudatâq; virtus,

Iusta per omnem modum, Laboris Olympia decurrit:

Gloriosâ domi & foris operâ

Aras inter & focos partitò dispensatâ;

Senatoris alibi, alibi Pastoris numeros explêsse

Totis procerum subselliis, totâ Curiaë auctoritate sancitum est;

Eò integriore ad fidem Posteritatis testimonio,

Quòd Libertatis illam non necessitatis vocem, ratio expressisset.

Incausarum disceptationibus

Facilem omnibus acclinans aurem

Aurum nulliùs appetijt, cùm omnium animos possideret.

Purpurato quàm simillimus inde **BORROMEO**

Vnde neminem gemere permisisset.

Calliditatem Politicâ, morum sinceritate oppugnans,

Sanctioris Ethicâ & auctor esse meruit, & idea.

Mores excolere promptior, quàm de moribus disputare,

Urbium status, legibus & mænibus, non verborum ambitu constare.

Diuinæ ambitiosus Gloriæ competitor,

DEO-HOMINI apud homines pretium conciliaturus,

Nihil non ex eius æstimatione egit vnquam, aut dixit.

Eam Potestatis personam sumere ponereq; promptus

Quam sibi scena temporum, aut mores populi indidissent.

Sæueritatis ac Mansuetudinis medijs,

Vitijs non Hominibus irasci persuasum habet.

Insigne moderationis argumentum est,

In summa Facultate, sibi quàm minimùm licere velle.

In ipso Honoris ascensu descendere in seipsum,

Intra sui se muneris Cancellos tenere.

State hîc animis & calamis magna Scriptorum ingenia.

Nec diuinius est Maiorum gentium Oraculis tota laudum exhausta est materies.

Nec diuinius extra cælum, nec sanctius extra Romam,

Nec augustius extra Imperium,

Nec sublimius extra Regiam Principis,

Nostro vestroq; Præsuli, encomia quæri fas,

Totum illi è Romanæ Stylo Curiaë, laudis pretium.

Vnus **TRZEBICIO** instar omnium arbiter, laudatorq;ue

Maior Maximis, Optimis melior

ROMANVS ALEXANDER.

Alex; VII zelum
eius virtutesq; Ec-
clesiasticas suis ad eū
litteris cōmendauit.

Debi.

X

*Debitam suis virtutibus meritisque adit Cathedram, frequenti
bene precantium stipatus comitatu & votis.*

O H E T V E T I A M

Triumphantis Ecclesiæ germana Bellatrix:

Euolutam Bono Dioceceseos Tuæ Diem

Atrata calamitatis ne inuolue aulæis.

Exspirantibus utcunq; infortuniis respirandum paulisper.

Mortualis pyræ feralia suggesta

In publica lætitiæ theatra compone.

Arcus tamen moleque magnificas ne attollito:

Altiores Pyramidum fastigiis Obeliscos

Sibi posuit, sui suorumq; victor **ANDREAS.**

Famæ perennitatem non columnis aut imaginibus

Sed meritis sed virtutibus propagari gaudet.

Securus de rerum à se gestarum memoriâ

Cui fidelem olim adiecit custodiam, Bonas artes.

Tandem excusso Sueticæ seruitutis iugo

Adiugalia iterum te accinge Sacra.

His te Dotibus ditatam dotatamque circumspice:

Ad summam felicitatis Tuæ restat: *Norris ut te felicem:*

Sub antiquæ virtutis Cultore

Fæcunda Sacræ frugis tempora opperire:

Bona spei portio est: præiacta tot bonorum semina.

★ *Arctum deinceps, sortis ferreæ Annulum haud indueris*

SPONSORE ÆTERNITATIS ANNVLO

CATHEDRALEM SVBARRHATA AD ARAM.

Primo hoc **DOTALIS GLORIÆ** censu frueri

ET DISCE:

NON SPONSAS TANTVM CÆLO DESCENDERE

SED ET SPONSOS.

Cracouiensem
Dioecolim al-
loquitur.

Adag.

KSIĘGOZEBIÓR
MARCINA ZAMOYSKIEGO

1066

-KZ

1066 - KZ